

Práce se věnuje vývoji regionální diferenciace Finska v kontextu společenských a ekonomických změn 90. let 20. století. V první kapitole je charakterizován hospodářský vývoj Finska se zvláštním zřetelem na dopady rozvoje informačních a komunikačních technologií (ICT) pro celou finskou společnost; diskutovány jsou faktory, které způsobily specializaci Finska na výrobu telekomunikací a které stojí za vyspělostí místní informační společnosti - vzhledem k závažnosti zjištěných změn je celý vývoj 90. let označen jako společenská transformace. Druhá kapitola postihuje vývoj a současnou podobu finské regionální politiky, která je prioritně zaměřena na posílení mezinárodní konkurenceschopnosti nejvýznamnějších center v zemi a na udržení získaného náskoku na poli ICT před globální konkurencí. Ve třetí kapitole je primárně na úrovni 72 finských subregionů a sekundárně na úrovni 20 administrativních regionů na základě dat z Finského statistického úřadu analyzován dopad zmiňovaných hospodářských a společenských změn na vývoj regionální diferenciace, přičemž je především sledována celková transformační úspěšnost regionů, jejich ekonomický a populační vývoj a změny v zaměstnanosti v hlavních ekonomických sektorech. Hlavní závěry ze sledování regionálního vývoje představují zjištění o celkovém růstu regionálních rozdílů v transformačním období, o rostoucím významu jižní části země, zejména kvůli pokračující koncentraci obyvatelstva a ekonomické aktivity do metropolitního areálu Helsinek, a o výrazně selektivním charakteru ekonomického růstu, který se široce chápaných periferních regionů téměř netýkal, čímž došlo k relativnímu zhoršení jejich pozice ve srovnání s nejdynamičtější se rozvíjejícími metropolitními areály.